DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

19. marts 2009 *

I sag C-256/07,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) ved afgørelse af 16. maj 2007, indgået til Domstolen den 31. maj 2007, i sagen:

Mitsui & Co. Deutschland GmbH

mod

Hauptzollamt Düsseldorf,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Kūris (refererende dommer) og C. Toader,

* Processprog: tysk.

generaladvokat: J. Mazák
justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 12. juni 2008,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Mitsui & Co. Deutschland GmbH ved Rechtsanwalt H. Nehm

— den tyske regering ved M. Lumma og C. Schulze-Bahr, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved S. Schønberg og F. Hoffmeister, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 21. oktober 2008,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører dels fortolkningen af artikel 29, stk. 1, og artikel 29, stk. 3, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«) samt af artikel 145, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2002 af 11. marts 2002 (EFT L 68, s. 11, herefter »gennemførelsesforordningen«). Dels vedrører anmodningen gyldigheden af gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2 og 3.

2 Anmodningen er indgivet af Finanzgericht Düsseldorf i forbindelse med en sag mellem Mitsui & Co. Deutschland GmbH (herefter »Mitsui«) og Hauptzollamt Düsseldorf (herefter »Hauptzollamt«) vedrørende en anmodning om godtgørelse af told.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

3 Toldkodeksens artikel 29 bestemmer:

»1. Toldværdien af indførte varer er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde, i givet fald justeret i henhold til artikel 32 og 33, når:

a) der ikke er fastsat begrænsninger med hensyn til køberens rådighed over eller anvendelse af varerne ud over sådanne begrænsninger, som:

— er pålagt eller krævet ifølge lovgivningen eller af de offentlige myndigheder i Fællesskabet

— begrænser det geografiske område, hvor varerne kan videresælges, eller

— ikke i væsentlig grad påvirker varernes værdi

b) salget eller prisen ikke er betinget af vilkår eller ydelser, hvis værdi ikke kan bestemmes med hensyn til de varer, som skal værdiansættes

c) ingen del af provenuet ved senere videresalg, overdragelse eller anvendelse af varerne fra købernes side direkte eller indirekte tilfalder sælgeren, medmindre der kan foretages en passende justering efter artikel 32, og

d) køberen og sælgeren ikke er indbyrdes afhængige, eller, hvis dette er tilfældet, når transaktionsværdien kan antages som værdigrundlag i henhold til stk. 2.

[…]

3. a) Den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, er den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller yde til fordel for denne, for de indførte varer, og som omfatter alle de betalinger, som er erlagt eller skal erlægges som betingelse for salget af de indførte varer af køberen til sælgeren eller af køberen til en tredjepart for at opfylde en af sælgerens forpligtelser. Betaling skal ikke nødvendigvis ske i kontanter. Den kan finde sted ved akkreditiver eller omsætningspapirer og kan foretages direkte eller indirekte.

[…]«

4 Toldkodeksens artikel 67 bestemmer:

»Medmindre der er fastsat andre særlige bestemmelser, er det datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen, der lægges til grund for anvendelsen af alle de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.«

5 Toldkodeksens artikel 236 bestemmer:

»1. Godtgørelse af import- eller eksportafgifter ydes, hvis det godtgøres, at det pågældende beløb på betalingstidspunktet ikke var skyldigt efter lovgivningen, eller at beløbet er blevet bogført i strid med artikel 220, stk. 2.

[…]

2. Godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter indrømmes, hvis der fremsættes anmodning herom over for det pågældende toldsted inden tre år regnet fra datoen for underretning af debitor om de pågældende afgifter.

Denne frist forlænges, hvis debitor godtgør, at han har været forhindret i at indgive anmodning herom inden for den nævnte frist som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure.

Toldmyndighederne yder af egen drift godtgørelse eller fritagelse, når de selv inden for samme frist konstaterer, at der er tale om en af de i stk. 1 første og andet afsnit, beskrevne situationer.«

6 Femte og sjette betragtning til forordning nr. 444/2002 har følgende ordlyd:

»(5) Efter varernes overgang til fri omsætning kan den pris, som er aftalt mellem køber og sælger, i visse tilfælde blive ændret på grund af varernes defekte karakter.

(6) Derfor bør det udtrykkeligt fremgå af de gældende regler, at der kan tages hensyn til denne særlige omstændighed i den i [told]kodeksens artikel 29 omhandlede transaktionsværdi, under anvendelse af passende sikkerhedsforanstaltninger og rimelige tidsfrister.«

7 Ved forordning nr. 444/2002, som trådte i kraft den 19. marts 2002, blev der indført en ny affattelse af gennemførelsesforordningens artikel 145.

8 Denne artikel 145 bestemmer i stk. 2 og 3:

»2. Efter varernes overgang til fri omsætning kan sælgers ændring til fordel for køber af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne, tages i betragtning ved toldværdiansættelsen i overensstemmelse med [told]kodeksens artikel 29, når det godtgøres over for toldmyndighederne:

a) at varerne var defekte på det tidspunkt, der er omhandlet i [told]kodeksens artikel 67

b) at sælgeren har foretaget ændringen i overensstemmelse med en kontraktlig forpligtelse til at yde garanti i henhold til den købsaftale, der er indgået før varernes overgang til fri omsætning, og

c) at der ikke allerede er taget hensyn til varernes defekte karakter i den pågældende købsaftale.

3. Den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne, og som er ændret i overensstemmelse med stk. 2, kan kun lægges til grund, hvis ændringen er foretaget inden for en tolvmåneders periode efter datoen for antagelsen af angivelsen om varernes overgang til fri omsætning.«

Nationale bestemmelser

9 Anden bog i Bürgerliches Gesetzbuch (den tyske borgerlige lovbog, herefter »BGB«) regulerer obligationsretlige forhold. Dens afsnit VIII, kapitel I, indeholder reglerne om købsaftaler.

10 I tilfælde af mangler ved salgsgenstanden har køber i henhold til BGB's § 437 følgende beføjelser:

»Er varen mangelfuld, kan køber, hvis betingelserne i de følgende bestemmelser er opfyldt, og for så vidt andet ikke er bestemt:

1. kræve efterfølgende opfyldelse i overensstemmelse med § 439

2. hæve aftalen […] eller kræve et afslag i købesummen i overensstemmelse med § 441

3. kræve skadeserstatning […] eller dækning af forgæves afholdte omkostninger […]«

11 Vælger køber efterfølgende opfyldelse, har han ifølge BGB's § 439, stk. 1, følgende rettigheder:

»Køber kan som efterfølgende opfyldelse efter eget valg kræve afhjælpning af manglen eller levering af en mangelfri salgsgenstand.«

12 Vælger køber at kræve et afslag i købesummen, bestemmer BGB's § 441 følgende:

»1. I stedet for at hæve aftalen kan køber ved en erklæring over for sælger kræve et afslag i købesummen. […]

[…]

3. Ved afslag nedsættes købsprisen efter forholdet på tidspunktet for aftaleindgåelsen mellem værdien af salgsgenstanden uden mangler og dens faktiske værdi. Afslaget fastsættes om nødvendigt efter et skøn.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

13 Ifølge den forelæggende ret indfører Mitsui nye køretøjer fra Japan af mærket Subaru, som via forhandlere markedsføres i Den Europæiske Union. Sælger, som tillige er producent af køretøjerne, yder tre års garanti på disse mod tekniske mangler eller andre defekter. Inden for rammerne af denne garanti godtgør sælger/producent Mitsui de udgifter, som selskabet har pådraget sig over for tredjemand som følge af garantiforanstaltninger, herunder udgifter vedrørende forhandlernes iværksættelse af sådanne foranstaltninger på grund af mangler ved varen. Ved udløbet af hver måned underretter Mitsui sælger/producent om de garantiydelser, selskabet har påtaget sig, og den følgende måned modtager selskabet en kreditnota.

14 Den 13. juni 2003 anmodede Mitsui om godtgørelse af told med hensyn til garantiydelser, der vedrørte køretøjer, som selskabet havde bragt i fri omsætning i juli 2000.

15 Ved afgørelse af 27. maj 2004 bevilgede Hauptzollamt Mitsui en godtgørelse, der var beregnet på grundlag af de garantiydelser, som Mitsui havde faktureret sælger/producent indtil februar 2002. Derimod meddelte Hauptzollamt afslag på anmodningen om godtgørelse for garantiydelser, der var udført mellem marts 2002 og juni 2003.

16 Hauptzollamt henviste herved til, at det i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 3, alene kan anerkendes, at udgifter til en garanti fører til en nedsættelse af toldværdien, hvis prisen for de indførte varer er blevet justeret inden for en frist på 12 måneder fra varernes overgang til fri omsætning. Denne bestemmelse skulle ifølge Hauptzollamt også finde anvendelse på fortoldning, som var gennemført, inden forordning nr. 444/2002 trådte i kraft den 19. marts 2002. For varer, der blev bragt i fri omsætning i juli 2000, kunne alene prisjusteringer, der var foretaget til og med februar 2002, tages i betragtning.

17 Mitsui påklagede denne afgørelse. Selskabet gjorde gældende, at gennemførelsesforordningens artikel 145 ikke fandt anvendelse på dets anmodning om godtgørelse, eftersom der for så vidt angår garantier ikke er tale om efterfølgende prisændringer som omhandlet i denne bestemmelse, men en beløbsmæssig fastsættelse af en kontraktlig forpligtelse til at yde garanti. Bestemmelsen kan desuden ikke finde anvendelse i den i medfør af forordning nr. 444/2002 ændrede affattelse på varer, der er indført og bragt i fri omsætning før den 19. marts 2002, dvs. forud for ikrafttrædelsen af forordning nr. 444/2002. Fællesskabsretten indeholder således et principielt forbud mod at anvende fællesskabsretsakter med tilbagevirkende kraft, hvilket forbud netop finder anvendelse på materielle bestemmelser som gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2 og 3.

18 Da Finanzgericht Düsseldorf er i tvivl med hensyn til fortolkningen af toldkodeksens artikel 29 samt med hensyn til fortolkningen og gyldigheden af gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2 og 3, har denne ret besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Medfører betalinger fra sælger/producent til køber, der som i den foreliggende tvist erlægges i henhold til en garantiaftale, hvorved der ydes køber godtgørelse for reparationsudgifter, som er blevet faktureret køber af dennes [forhandlere], en nedsættelse af den toldværdi, der i henhold til [toldkodeksens] artikel 29, stk. 1, jf. stk. 3, litra a), […] er angivet på grundlag af den pris, der er aftalt mellem sælger/producent og køber?

2) Udgør de i det første spørgsmål nævnte betalinger fra sælger/producent til køber som godtgørelse for garantiarbejder en ændring af transaktionsværdien i henhold til [gennemførelsesforordningens] artikel 145, stk. 2?

3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Finder gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2 og 3, […] anvendelse på indførsler,

for hvilke toldangivelserne blev antaget, inden forordning nr. 444/2002 trådte i kraft?

4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Er gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2 og 3, […] gyldige?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første og det andet spørgsmål

19 Med de to første spørgsmål, som behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 29, stk. 1, og artikel 29, stk. 3, litra a), samt gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2, skal fortolkes således, at når mangler ved varer — som opdages, efter at varerne er bragt i fri omsætning, men som kan dokumenteres at have eksisteret forud herfor — i medfør af en kontraktlig forpligtelse til at yde garanti giver anledning til, at sælger/producent yder køber en efterfølgende godtgørelse, der svarer til de udgifter til reparation, som købers forhandlere har faktureret, da kan sådanne godtgørelser medføre en nedsættelse af varernes transaktionsværdi og dermed af den toldværdi, der blev angivet på grundlag af den pris, som oprindeligt blev aftalt mellem sælger/producent og køber.

20 Med henblik på besvarelsen af disse spørgsmål skal der for det første henvises til, at fællesskabsordningen om toldværdiansættelsen ifølge Domstolens faste praksis har til formål at indføre et retfærdigt, ensartet og neutralt system, som udelukker anvendelse af vilkårlige eller fiktive toldværdier (dom af 6.6.1990, sag C-11/89, Unifert, Sml. I, s. 2275, præmis 35, og af 19.10.2000, sag C-15/99, Sommer, Sml. I, s. 8989, præmis 25). Toldværdien skal således afspejle den reelle økonomiske værdi af en importeret vare og

derfor tage hensyn til samtlige de bestanddele af denne vare, som har en økonomisk værdi (jf. dom af 16.11.2006, sag C-306/04, Compaq Computer International Corporation, Sml. I, s. 10991, præmis 30).

21 Som det fremgår af den forelæggende rets konstateringer, solgte den japanske sælger/producent nye køretøjer til Mitsui. Den angivne toldværdi af de indførte varer svarede, i tvisten i hovedsagen, til den pris, som oprindeligt blev aftalt mellem sælger/producent på den ene side og Mitsui på den anden side. Sælger/producent, som havde ydet tre års garanti mod tekniske eller andre mangler ved de solgte nye køretøjer, skulle efterfølgende godtgøre Mitsui de udgifter, som selskabet måtte have pådraget sig i forhold til tredjemand inden for rammerne af garantien.

22 Hvis det efter tidspunktet for indførslen af et køretøj viser sig, at det var mangelfuldt på tidspunktet for indførslen, er dets faktiske økonomiske værdi, således som generaladvokaten har anført i punkt 21 i forslaget til afgørelse, lavere end den transaktionsværdi, som blev angivet på det tidspunkt, hvor varerne blev bragt i fri omsætning.

23 I toldkodeksens artikel 29, stk. 1 og 3, er det ganske vist ikke specificeret, hvorledes efterfølgende ændringer af transaktionsværdien, som er grundlaget for beregningen af toldværdien, skal behandles.

24 Den pris, som faktisk er blevet betalt eller skal betales, er imidlertid en faktor, som eventuelt skal justeres, hvis dette er nødvendigt for at undgå, at der fastsættes en vilkårlig eller fiktiv toldværdi (jf. i denne retning dom af 12.6.1986, sag 183/85, Repenning, Sml. s. 1873, præmis 16).

25 Domstolen har særligt allerede fastslået, at det må medgives, at der i tilfælde, hvor den vare, der skal vurderes, og som var mangelfri ved købet, er blevet beskadiget, inden den bringes i fri omsætning, skal ske en nedsættelse af den pris, som faktisk er betalt eller

skal betales, i forhold til den indtrådte skade, når der er tale om et uforudseeligt fald i varens handelsværdi (jf. Repenning-dommen, præmis 18, og Unifert-dommen, præmis 35).

26 I hovedsagen må det ligeledes medgives, at der kan ske en nedsættelse af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales, i forhold til nedsættelsen af varernes handelsværdi på grund af en skjult mangel, som bevisligt eksisterede, før varerne blev bragt i fri omsætning, og gav anledning til en efterfølgende godtgørelse i medfør af en kontraktlig forpligtelse til at yde garanti, og derfor vil kunne medføre en efterfølgende nedsættelse af varernes toldværdi.

27 Som det fremgår af ordlyden af femte og sjette betragtning til forordning nr. 444/2002, præciserer gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2, i denne henseende en løsning, som allerede er angivet i selve toldkodeksens artikel 29. Nævnte artikel 145, stk. 2, definerer de betingelser, hvorunder sælgers ændring til fordel for køber af den pris, som faktisk er betalt for varer, som er bragt i fri omsætning, kan tages i betragtning ved toldværdiansættelsen. Der gælder tre sådanne kumulative betingelser. De er opfyldt, hvis det kan godtgøres, at varerne var defekte på tidspunktet for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen, at ændringen af prisen er en følge af opfyldelsen af en kontraktlig forpligtelse til at yde garanti i henhold til den købsaftale, der er indgået før varernes overgang til fri omsætning, og at der ikke allerede er taget hensyn til varernes defekte karakter i den pågældende købsaftale.

28 En sælgers betalinger til fordel for en køber i henhold til en garantiaftale, hvorefter denne køber får godtgjort de reparationsudgifter, som er blevet faktureret af dennes egne købere, udgør en »ændring« af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales, eftersom udtrykket »ændring af prisen« i gennemførelsesforordningens artikel 145 dækker over forskellige faktiske situationer, herunder en situation, hvor der er tale om en nedsættelse af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales.

29 Heraf følger, at de to første spørgsmål skal besvares med, at toldkodeksens artikel 29, stk. 1, og artikel 29, stk. 3, litra a), og gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2, skal fortolkes således, at når mangler ved varer — som opdages, efter at varerne er bragt i fri omsætning, men som kan dokumenteres at have eksisteret forud herfor — i medfør af en kontraktlig forpligtelse til at yde garanti giver anledning til, at sælger/producent yder køber en efterfølgende godtgørelse, der svarer til de udgifter til reparation, som købers forhandlere har faktureret, kan sådanne godtgørelser medføre en nedsættelse af varernes transaktionsværdi og dermed af den toldværdi, der blev angivet på grundlag af den pris, som oprindeligt blev aftalt mellem sælger/producent og køber.

Det tredje spørgsmål

30 Med det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2 og 3, finder anvendelse på indførsler, for hvilke toldangivelserne blev antaget af toldmyndighederne inden den 19. marts 2002, dvs. den dato, hvor forordning nr. 444/2002, hvorved nævnte artikel 145 blev ændret, trådte i kraft.

31 Herved bemærkes, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet udgør en del af Fællesskabets retsorden og dermed skal overholdes af fællesskabsinstitutionerne (jf. bl.a. dom af 26.4.2005, sag C-376/02, »Goed Wonen«, Sml. I, s. 3445, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

32 Selv om retssikkerhedsprincippet som udgangspunkt er til hinder for, at en fællesskabsretsakt gives gyldighed fra et tidspunkt, der ligger før dens offentliggørelse, kan dette rent undtagelsesvis tillades, når det tilstræbte almene formål fordrer det, og når de berørtes berettigede forventning respekteres behørigt (jf. bl.a. dommen i sagen »Goed Wonen«, præmis 33), samt i det omfang det af fællesskabsreglernes ordlyd,

formål eller opbygning klart fremgår, at de skal kunne tillægges tilbagevirkende kraft (jf. i denne retning dom af 9.3.2006, sag C-293/04, Beemsterboer Coldstore Services, Sml. I, s. 2263, præmis 21 og den deri nævnte retspraksis).

33 Hverken ordlyden af bestemmelserne i forordning nr. 444/2002, betragtningerne hertil eller forarbejderne til denne retsakt indeholder imidlertid nogen som helst antydning af, at gennemførelsesforordningens artikel 145 skal tillægges tilbagevirkende kraft.

34 Derimod fremgår det af referatet fra toldkodeksudvalget (toldværdigruppen) (sammenfatning af konklusionerne af mødet 26.10.2001; TAXUD/906/2001, EN, s. 3), at denne »bestemmelse […] ikke foreskrev tilbagevirkende kraft, og at der ikke tilsigtedes at tillægge den tilbagevirkende kraft, medmindre toldkodeksudvalget udtrykkeligt udtrykte ønske herom«. Et sådant ønske kom imidlertid ikke til udtryk.

35 Under alle omstændigheder må de virkninger, som en fællesskabsretlig bestemmelse tillægges, således som det fremgår af denne doms præmis 31 og 32, ikke tilsidesætte Fællesskabets grundlæggende principper, herunder retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

36 Selv om det med gennemførelsesforordningens artikel 145 tilsigtes at forbedre retssikkerheden, for så vidt som det heri udtrykkeligt foreskrives, at ændringer af varernes pris skal tages i betragtning, når varerne var defekte på tidspunktet for indførslen, ville anvendelsen af denne bestemmelse i tilfælde som i hovedsagen skade tyske erhvervsdrivendes berettigede forventning, eftersom de tyske toldmyndigheder, således som generaladvokaten har anført i punkt 50 i forslaget til afgørelse, anvendte den almindelige frist på tre år i henhold til toldkodeksens artikel 236, stk. 2, for så vidt angår ændringer af varernes transaktionsværdi efter indførslen på grund af deres defekte karakter, med henblik på at fastlægge toldværdien af disse varer.

37 Det skal følgelig fastslås, at gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2 og 3, ikke finder anvendelse på situationer, der er opstået før den 19. marts 2002.

38 På ovenstående baggrund skal det tredje spørgsmål besvares med, at gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2 og 3, ikke finder anvendelse på indførsler, for hvilke toldangivelserne er blevet antaget før den 19. marts 2002.

Det fjerde spørgsmål

39 Henset til svaret på det tredje spørgsmål er det ufornødent at besvare det fjerde spørgsmål.

Sagens omkostninger

40 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

1) **Artikel 29, stk. 1, og artikel 29, stk. 3, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks og artikel 145, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2002 af 11. marts 2002, skal fortolkes således, at når mangler ved varer — som opdages, efter at varerne er bragt i fri omsætning, men som kan dokumenteres at have eksisteret forud herfor — i medfør af en kontraktlig forpligtelse til at yde garanti giver anledning til, at sælger/producent yder køber en efterfølgende godtgørelse, der svarer til de udgifter til reparation, som købers forhandlere har faktureret, kan sådanne godtgørelser medføre en nedsættelse af varernes transaktionsværdi og dermed af den toldværdi, der blev angivet på grundlag af den pris, som oprindeligt blev aftalt mellem sælger/producent og køber.**

2) **Artikel 145, stk. 2 og 3, i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 444/2002, finder ikke anvendelse på indførsler, for hvilke toldangivelserne er blevet antaget før den 19. marts 2002.**

Underskrifter